

RADICALS LLIURE

cicle de nova creació escènica
del 4 al 15 de maig 2011

RADICALS WEEKEND
mostra per a professionals
13, 14 i 15 de maig

amb el suport de l'

LLLL institut
ramon llull
Llengua i cultura catalanes

butxaca

informació i reserves

tf. (0034) 932 892 770
www.teatrelliure.com/radicals

gira@teatrelliure.com

MAIG	dimecres 4	dijous 5	divendres 6	dissabte 7	diumenge 8
18'30h					ALBERT SERRA MÉS ENLLÀ DELS ALPS Sala Fabià Puigserver 1
19'00h	IBARRACHILAN LE JOUR OÙ JE SUIS TOMBÉ... Vestibul Sala Fabià Puigserver				
20'00h	BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure	BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure	BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure	BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure	BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure
20'30h	JORDI ORDAL / HIDI DEST HOME-MATJA Sala Fabià Puigserver 1	COLECTIVO 9P FINCH Espai Lliure	FERRAN BORDAL + ALEX SERRANO MAD (MUTUAL ASSURED DESTRUCTION) Sala Fabià Puigserver 2	DAVID ESPINOSA DESCONCIERTO M' PAMA TECLADO... Espai Lliure	MAD ALBET + MARCEL BORNÍAS HAMLET3 Sala Fabià Puigserver 2
22'30h				MAD ALBET + MARCEL BORNÍAS HAMLET3 Sala Fabià Puigserver 2	
RADICALS WEEKEND					
	dimecres 11	dijous 12	divendres 13	dissabte 14	diumenge 15
12'30h				MAD ALBET + MARCEL BORNÍAS HAMLET3 Sala Fabià Puigserver 2	
14'00h				BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure	
18'30h				JORDI ORDAL / HIDI DEST HOME-MATJA Sala Fabià Puigserver 1	
18'30h			COLECTIVO 9P FINCH Espai Lliure	DAVID ESPINOSA DESCONCIERTO M' PAMA TECLADO... Espai Lliure	ALBERT SERRA MÉS ENLLÀ DELS ALPS Sala Fabià Puigserver 1
20'00h	BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure	BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure	BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure		BABAZORRO EXTRAORDINARIO Vestibul Espai Lliure
20'30h	ERNESTO COLLADO VIDA DE LAZARO Sala Fabià Puigserver 1	COMPLETELY NAKED FLASHING BODIES ACTION SIX: THE CASTING Espai Lliure	RODRIGO GARCÍA MUERTE Y REENCARNACIÓN EN UN COWBOY Sala Fabià Puigserver 3		ACCIDENTS POLUPUÈTICS MÁS TRISTE ES ROSAR (20 ANYS D'ACCIDENTS) Sala Fabià Puigserver 2
22'30h		ACCIDENTS POLUPUÈTICS MÁS TRISTE ES ROSAR (20 ANYS D'ACCIDENTS) Sala Fabià Puigserver 2	ERNESTO COLLADO VIDA DE LAZARO Sala Fabià Puigserver 1		
24'00h			COMPLETELY NAKED FLASHING BODIES ACTION SIX: THE CASTING Espai Lliure	FESTA al bar del Lliure	

ACTIVITATS

Dramangular presenta

LE JOUR QUE JE SUIS TOMBÉE AMOUREUSE DE LA VOIX DE PASCAL RAMBERT

Vestíbul de la Sala Fabià Puigserver

4 de maig a les 19h.

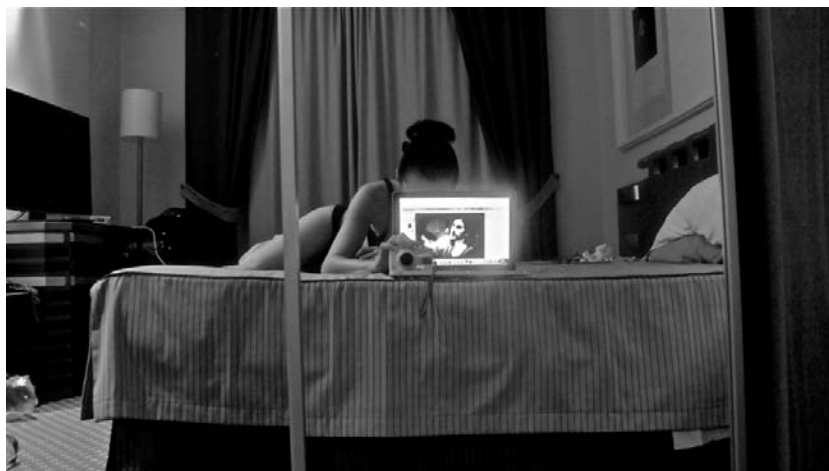
obert del 4 al 15 de maig en horari de funcions

Presentació de la publicació *dA 3 d'Angélica Liddell i acció inaugural de la instal·lació parateatral d'Óscar G. Villegas (*Gichi-Gichi Do*) a partir del text inèdit *Le jour que je suis tombée amoureuse de la voix de Pascal Rambert*, d'Angélica Liddell per a la plataforma Dramangular *dA.

Dramangular és una plataforma de nous formats dramaturgics i parateatral que vincula l'escriptura teatral a d'altres disciplines artístiques. En aquesta ocasió, Angélica Liddell escriu *Le jour...* especialment per a la plataforma, i al voltant d'aquest text creem una instal·lació parateatral (sonora) i una publicació trilingüe il·lustrada de 3 peces inèdites de l'Angélica, que presentem als Radicals del Teatre Lliure, coproductors de *dA. *Nous textos per a noves escenes.*

més informació:

www.dramangular.com

COPRODUCCIONS

EXTRAORDINARIO

Babazorro

Vestíbul de l'Espai Lliure
del 4 al 13, i el 15 de maig a les 20h.
14 de maig a les 14h.

coproducció **Teatre Lliure, Associació Cultural Babazorro i Centre d'Arts Escèniques de Terrassa**

intèrprets **Babazorro 1**

concepte i disseny **Campanilla** / direcció, dramaturgia, escenografia, construcció, narració culinària, ajudant de direcció, espai i producció executiva **Col·lectiu Babazorro** / il·luminació, ajudanta d'escenografia i de construcció **Isabel Velasco Figueras** (Up To You Studio) / col·laboració en la construcció **Jaume Riera Costa i Alfred Casas** / agraïments **Juana D. C., Carmen i Paadin, Luis i Sabrina, Miguel Caballero, Bernardino Cervigón, Fran i Vritis** i tots aquells que han preferit mantenir en l'anonimat la seva generositat

Les històries reunides en aquest espectacle descobreixen éssers i fets poc –o gens– ordinaris. Són històries extraordinàries que, amb tot, no coincideixen en res amb les que el llòbrec Edgar Allan Poe va recollir sota aquest títol en un dels seus llibres memorables. Són extraordinàries perquè també són *extres*, és a dir, sobreres. Tot i que, en ser recollides en una galeria de curiositats i encarnades en un presentador, són capaces de voler tenir lloc, encara que aquest lloc sigui el de la seva pròpia expulsió, el de la seva extinció.

Extraordinario Festí gastronòmic. Alcohol i cocaïna a sac, que provoca als comensals amor a cegues i sexe fora mida. Després de les postres, sobretaula escatològica i demagògia mestissa. Tot al gust de la *gauche* més *divine*.

informació i distribució:

Associació Cultural Babazorro babazorro1@gmail.com

Babazorro. Col·lectiu els membres del qual mostren una vehement inclinació a l'anonimat i un interès manifest per les arts plàstiques, les anècdotes, el teatre, els objectes vells, la investigació, els titelles, la literatura, la cuina i un llarg etcètera. És afí a diversos col·lectius, com ara Wu Ming, els creadors i activistes italians congregats rere aquesta expressió xinesa que significa 'sense nom'; congenia també amb la vindicació de la veu dels 'no ningú' que el col·lectiu transnacional Tiqqun promou sota 'la veu de Bloom', en homenatge a la insignificància del personatge que James Joyce encarna a l'Ulisses; una reivindicació que Tiqqun fa emparat en la filosofia del *qualsevol* formulada en el pensament radical contemporani: els qualssevol, sense nom, sense nombre, sense mapa.

"Babazorro" és un mot en discòrdia. Els acadèmics sumptuosos (de la Real Academia de la Lengua Española) sostenen que el terme prové del català antic *varvassor*. Per part seva, a l'Enciclopèdia Catalana s'explica que aquesta paraula arcaica deriva de l'expressió en llatí medieval *vassus vassorum* ('vasall de vasalls'). El cas és que, malgrat tot, "babazorro" té altres arrels. (En aquest primer espectacle públic de Babazorro se n'explica l'ascendència). Avui s'usa com a adjectiu despectiu quan s'aplica en substitució d'un cert gentilici, però també és el nom d'una mascota completament impersonal (curiosament de figuració contradictòria, com es revela a l'espectacle). És una paraula tan evasiva com nòmada que també permet eludir els apel·latius individuals dels seus components.

HOME-NATJA

Jordi Oriol

Sala Fabià Puigserver - platea 1

4 de maig a les 20:30h.

14 de maig a les 16:30h.

coproducció **Teatre Lliure, Temporada Alta – Festival de Tardor de Catalunya Girona/Salt i Paminondes S.L.** amb la col·laboració de l'**Institut Català de les Indústries Culturals de la Generalitat de Catalunya** i l'**Ajuntament de Viladecans** amb el suport d'**Indi Gest** (associació artística)

intèrprets **Anna Alarcón / Pep Mula / Òscar Muñoz / Carles Pedragosa / Jordi Santanach**

creació i direcció **Jordi Oriol** / espai escènic i il·luminació **Àlex Aviñoa** / vestuari **Laura Garcia** / màscara **Sílvia Delagneau** / música **Carles Pedragosa, Pep Mula i Jordi Santanach** / agraïments **Francesc Imbernón, Xavi Marco, Andrés Viqué, Oriol Roca, Èlia Aviñoa, Sala Beckett i família Taberner Brugué**

Imagina't que no ets ningú. Imagina't acomplexat, tímid i poruc. Aturat fins al límit. Imagina't incapaç de lligar, de fer-te notar. Imagina la frustració de veure que la vida et passa per sobre i la gent et passa per alt. Però imagina't, ara, que imagines ser algú. Imagina que imagines que de sobte tens la flor al cul i ets el centre del món. D'un dia per l'altre i per la cara. I ho desitges, i t'hi aferres, i t'ho creus. I passa. Imagina't que un bon dia tothom parla de tu, que ets la portada de totes les revistes i la teva cara apareix a tots als mitjans. Imagina't al sofà, emmirallant-te en un zàpping infinit. Tothom et truca, tothom et vol, tothom et llepa el cul. Imagina't que de mica en mica s'omple la pica, i amb el temps res no et falta, tot ho tens. Imagina, per uns moments, que t'acomodes, que t'hi avens. Perds la timidesa, et treus els complexos. Imagina't que perds la por. Ara imagina, però, un punt d'inflexió. Un camí sense sortida. Un forat al cul. Imagina que un bon dia perds el cap i ho envies tot a prendre pel cul. I de nou, imagina que ja no ets ningú. Però no pateixis, tranquil: imagina – per un moment– que amb el temps i per fi et fan un gloriós i emotiu homenatge.

informació i distribució: Indi Gest gestindi@gmail.com / www.indigest.org

Jordi Oriol. Actor, autor i director de teatre. Llicenciat en Direcció escènica per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona (Premi Extraordinari 2007). Ha escrit i dirigit diversos espectacles teatrals, com *Un tal ímpetu vital* (TLL 2009); *El títol no mata* (Festival Grec 2008), *Ara estem d'acord estem d'acord* (TLL, 2008) i *OB-sessions* (Premi Injuve 2007 i nominada als Premis Butaca 2009), entre d'altres. Com a actor, darrerament l'hem vist a les seves pròpies peces *Prometeu no res* (Temporada Alta 2009), o *La Caiguda d'Amlet* dirigida per Xavier Albertí (Temporada Alta 2007); i sota la direcció de Carlota Subirós a *Alícia (un viatge al país de les meravelles)*, de Lewis Carroll (TLL, 2009) i a *L'home de la flor a la boca*, de Luigi Pirandello (Biblioteca Nacional de Catalunya, 2008), entre d'altres. Ha treballat també en cinema i televisió. Fa sis anys que treballa com a professor d'interpretació poètica al CaixaForum de Barcelona. Va ser membre fundador el 2003 de l'Associació AreaTangent i el 2007 va ser membre fundador de l'Associació Indi Gest.

FINGIR

Lidia González Zoilo + David Franch / Colectivo 96º

Espai Lliure

5 de maig a les 20:30h.

13 de maig a les 18:30h.

coproducció Teatre Lliure, CAET TNT i Teatre L'Escorxador d'Elx

intèrprets David Franch / Lidia González Zoilo

fotocollage Macarena Recuerda / coreografia Mónica Muntaner / vídeo i il·luminació Gorka Bilbao

ajudant de direcció Yuri Fontes

Fins fa 20 anys, els petons d'amor, és a dir, els petons a la boca, en un escenari de teatre sempre es fingien. Hi havia tres estratagemes principals per dissimular el fingiment d'un petó:

- a) El galant s'inclina sobre la dama, torça lleugerament el cap de manera que oculta el petó al "respectable" i llavors besa l'actriu a la barbeta o al llavi superior.
- b) El galant, ple de frenesí, acaricia la dama amb les dues mans, totes dues posades damunt les galtes d'ella. Al moment de l'òscul, el galant desplaça el dit polze sobre la boca de la dama i, així, es fa un petó al dit gros.
- c) El galant inclina el cap i agafa amb les mans el cap de la dama i la besa entre el pòmul i la boca, un espai que no s'aprecia ja que la mà del galant impedeix la visibilitat.

informació i distribució:

David Franch colectivo96grados@gmail.com / www.colectivo96.com

Colectivo 96°. Formació creada el 2008 per Lidia González Zoilo i David Franch. Són d'aquell any *Encontré un trozo de mí en un vertedero*, una coproducció del Centro Párraga i estrenat a Es Baluard Museu d'Art Modern i Contemporani de Palma de Mallorca, al mes de juny, i *Después de mí, epitafios*, una coproducció del Centro Párraga i d'Escena Poblenou, estrenat al Centro Párraga el mes d'octubre. El 2009 signen *Dar patadas para no desaparecer*, una coproducció del Teatre Lliure, el Centro Párraga i el CAET TNT, presentat en el marc dels Radicals Lliure.

MAD (Mutual Assured Destruction)

Ferran Dordal + Àlex Serrano

Sala Fabià Puigserver - platea 2

6 de maig a les 20:30h.

14 de maig a les 22:30h.

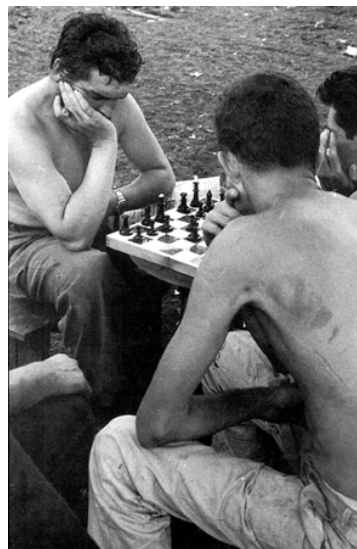
coproducció **Teatre Lliure i Temporada Alta – Festival de Tardor de Catalunya Girona/Salt**

intèrprets **Diego Anido i Pablo Rosal**

creació i direcció **Ferran Dordal i Àlex Serrano** / il·luminació **CUBE.bz** / realització de vídeo **Josep Maria Marimon** / espai sonor i música **Nico Roig** / assistent d'escenografia i vestuari **Margherita Mantovani** / producció executiva **Maria Ros** / agraïments **Federació Catalana d'Escacs, Antoni López Manzano, Miquel Cabal Guarr, IRCO-Centro de Formación y Coaching i Ernesto Collado**

L'11 de juliol de 1972 es va iniciar a Reykjavík el Campionat Mundial d'Escacs que va enfrontar el campió vigent, el soviètic Borís Spasski, amb el controvertit aspirant, l'americà Bobby Fischer. Era la confrontació de dos caràcters carismàtics i antitètics; el *savoir-faire* de Spasski davant les excentricitats del monomaniac Fischer. Però als ulls del món, allò que no va trigar a anomenar-se “el matx del segle” no enfrontava tan sols dos dels millors escaquistes de tots els temps, sinó que suposava finalment la confrontació directa entre els blocs comunista i capitalista després de més de vint-i-cinc anys de Guerra Freda.

Dos escaquistes es trobaven a l'epicentre de la tensió nuclear. Mai trenta-dues peces disposades damunt d'un tauler de seixanta-quatre caselles havien generat tanta expectació.

informació i distribució:

Maria Ros maria@mariaros.com

Ferran Dordal Lalueza. Llicenciat en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra i en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre. Ha treballat com a ajudant de direcció de Carlota Subirós en més de deu muntatges. Va ser un dels membres fundadors de la plataforma de joves creadors ÀREAtangent i ha dirigit i realitzat la dramaturgia de vuit muntatges, entre els quals convé destacar *Memòries dels temps de la immadura*; *Souvenirs d'égotisme* (Festival LOLA d'Esparreguera); *Faust c'est moi, o com s'arriba a ser allò que s'és* o *To the Happy Few* (Festival Temporada Alta), com també nombroses *performances*. Durant els anys 2009-2010 va elaborar un estudi sobre les arts escèniques contemporànies a Berlín. L'any 2010 va ser el guanyador de la *beca incubadora* del festival PNRM d'Olot. Ha publicat alguns articles teòrics sobre arts escèniques a les revistes *Transversal*, (*Pausa.*) i *DDT*.

Àlex Serrano Tarragó. Llicenciat en Disseny Industrial per l'ESDI i en Direcció per l'Institut del Teatre. El 2000 funda l'empresa Tangent Audiovisual, proveïdora de serveis audiovisuals i multimèdia. Partint de l'estructura de l'empresa, i per tal de satisfer les seves inquietuds artístiques, el 2002 crea ÀREAtangent, una plataforma de creació contemporània que des de la seva seu al Raval dona a llum nombrosos projectes, iniciatives i personalitats en diverses expressions artístiques. El 2006 fa el pas de deixar l'empresa i promou la independència d'ÀREAtangent per tal de crear l'Agrupación Señor Serrano, una estructura voluble de creació que li permet afrontar projectes més personals i multidisciplinaris. Paral·lelament, Àlex Serrano ha col·laborat amb creadors com Àlex Rigola (en la creació de la dramaturgia de vídeo per a l'espectacle *Nixon/Frost*, 2009), el grup de rock Standstill (en la creació de la dramaturgia de vídeo per a l'espectacle-concert *Adelante Bonaparte*, 2010) o el ballarí i coreògraf Sebastián García Ferro (*Back*, 2006, i *Nada*, 2009).

DESCONCIERTO Nº 1 PARA TECLADO Y FRACASADO

David Espinosa

Espai Lliure

7 de maig a les 20:30h.

14 de maig a les 18:30h.

coproducció **Teatre Lliure** i **El Local Espacio de Creación** amb el suport de l'**Institut de Cultura de Barcelona** i el **CoNCA - Consell Nacional de les Arts de la Generalitat de Catalunya**

creació i intèrprets **David Espinosa / Santos Martínez**

direcció **David Espinosa / música i so Santos Martínez i David Espinosa / vídeo Diego Dorado**

ajudanta de direcció **África Navarro**

Sortilegi per a l'afluència de públic Requisits: Un cartell o programa de mà de l'espectacle, una espelma groga, 3 grans de raïm, un tros de roba de vellut vermell, 10 monedes daurades de curs legal, un bol metàl·lic. Procediment:

1. Abans de començar el ritual, la persona que l'executi ha de visualitzar l'espai en el qual es presentarà l'obra, mirant de crear-se a la ment la imatge de l'aforament ple.
2. Mantenint l'actitud receptiva i sense deixar de pensar en el motiu del ritual, encendrà l'espelma amb un misto i encendrà el programa o cartell deixant que es cremi a l'interior del bol.
3. Amb la mà esquerra exprimirà els grans de raïm sobre les cendres i pronunciarà en veu alta: *"Pel poder dionisiac d'aquest suc, us invoco, esperits inquietos, el dia (data i hora de l'actuació), perquè la vostra presència il·lumini el camí i ompli de força el meu temple."*
4. A continuació dipositarà les monedes sobre el vellut i afegirà la barreja al bol. Plegarem la tela quatre vegades i la deixarem al centre de l'escenari durant dues nits senceres abans de la primera funció.

informació i distribució:

M.O.M.-El Vivero Coaching m.o.m@martaoliveres.com / www.martaoliveres.com

David Espinosa deliriosdegrandez@hotmail.com / www.davidespinosa.org

David Espinosa. Llicenciat en Interpretació Textual per l'ESAD de València el 1998. Des del 1994 estudia dansa contemporània, improvisació, C.I. i capoeira a València, Brussel·les i Barcelona.

Ha treballat com a intèrpret en diverses companyies de dansa: Mal Pelo, Las Malqueridas, Osmosis Cie. (França), Lapsus-Alexis Eupierre i Sònia Gómez/General Elèctrica. Com a actor, treballa a *Z*, *Duques de Bergara Unplugged* i *De los condenados*, dirigides per Sergi Fäustino; *El enemigo de clase*, dirigida per Paul Weibel, i *Joan el Cendrós*, de Carles Alberola, entre d'altres. El 2006 funda amb África Navarro l'associació El Local Espacio de Creación, amb la qual han creat els espectacles *La procesadora* (2010), *Felicidad.es* (Radicals Lliure 2010), *deliriosdegrandez@hotmail.com* (2008), *Summertime* (2008), *Desaladas Club* (2007), *Agonías de lo imposible* (2006) i *Propiedad Privada* (2005).

Paral·lelament, participa amb diversos artistes en peces curtes i projectes d'investigació i creació (*Pompeia*, *Spae Invaders*, *La Pajarera*, *Enterrats en viu*, *A trizas feliz*, *De pan y cebolla*, etc.).

HAMLE.T. 3

Nao Albet + Marcel Borràs

Sala Fabià Puigserver - platea 2

7 de maig a les 22:30h.

8 de maig a les 20.30h.

14 de maig a les 12:30h.

coproducció **Teatre Lliure** i **Associació Uns Nois Que Fan Teatre**

intèrprets **Nao Albet / Marcel Borràs / Laura Ninou / Samuel Rubin / Eduard Tolós**

direcció **Nao Albet** i **Marcel Borràs** / text **Nao Albet, Marcel Borràs** i **Laura Cabello** / escenografia **Jose Novoa** / vestuari **Paula Ventura** / il·luminació **Albert Faura** / música original i so **Ander Agudo** / ajudanta d'escenografia **Carlota Ricart** / construcció màscara d'alien **Xavi Bastida** i **Raquel Munuera** / producció executiva **Anabel Labrador** / agraïments **Saras Gil, Albert Heras, Oslo Albet, Ivan Morales** i **Louise McPherson**

Ens interessa profundament la idea de la felicitat. Com s'ho fa l'ésser humà per trobar-la? De totes les seves fórmules, ens fascinen els recursos que molts fem servir per evadir-nos i no pensar en els nostres propis problemes, projectant la felicitat en el futur i creient que ens arribarà per mitjans aliens. De tots aquests recursos, distingim l'anomenat *Paradigma del segle XXI* (The New York Times 3/10/10), en altres paraules, l'existència d'extraterrestres. A l'abril del 2010, el nostre millor amic va ser abduït.

informació i distribució:

Anabel Labrador anabelaes@hotmail.com

Nao Albet i Marcel Borràs *Straighten con Freithen* (2007) Premi al millor Espectacle de Creació al festival DiG Star Fest. *Guns, Childs and Videogames* (2009) Premi al millor actor per a Samuel Rubin al festival Duncher Fringht. *Democràcia (o algo más molón)* dins *Dictadura-Transició-Democràcia* (2010), Premi Butaca a millor text teatral.

MÉS ENLLÀ DELS ALPS

Albert Serra

Sala Fabià Puigserver – platea 1
8 i 15 de maig a les 18:30h.

coproducció **Teatre Lliure** i **Andergraun Industry**

intèrprets

Román Bayarri / Xavier Gratacós / Manolo Martínez / Jordi Pau / Albert Serra / Montse Triola

text **Albert Serra** / direcció **Albert Serra** i **Montse Triola** / escenografia i il·luminació **Jimmy Gimferrer** / so **Jordi Ribas** / escultura **Gabriel Tetragrammaton** / agraïments **Fundació Vila Casas** i **Àngel Martín**

Un jove poeta insulta un rei pel carrer. Ell el sent. Les conseqüències són imprevisibles...

informació i distribució:

Montse Triola triola@andergraun.com / www.andergraun.com

Albert Serra. Llicenciat en Filologia Hispànica i en Teoria de la Literatura Comparada per la Universitat de Barcelona, on va fer també el primer cicle d'Història de l'Art. Ha estat col·laborador de la desapareguda revista Scope i del suplement Culturas de La Vanguardia, a banda de participar en l'edició de diversos volums cinematogràfics. Ha estat seleccionat per Cahiers du Cinéma i Film Comment com un dels quinze nous directors cinematogràfics més importants de l'última dècada en el panorama internacional. El 2009 va ser triat per ser la icona del nou cinema d'avantguarda de la Quinzaine des Réalisateurs del Festival de Cannes, on ha estrenat els seus darrers films. L'any passat va recollir les seves reflexions sobre cinema i literatura en un volum col·lectiu titulat *Béatrice Merkel*, amb Claire Denis, François Bégaudeau i Caroline Champetier. La col·lecció francesa *Cinéma de notre temps* li va encarregar un documental sobre Hong Sang-Soo que es filmarà el 2012. Aquest projecte formarà part d'una retrospectiva sobre la mítica col·lecció, que se celebrarà a la tardor del 2011 al Centre Pompidou de París.

També el 2010, el crític francès Cyril Neyrat va publicar un volum prologat per Pere Gimferrer sobre *Honor de cavalleria*, que acompanyava l'edició del film en DVD. També es va editar en castellà en un cofre amb *El cant dels ocells* i el documental *Waiting for Sancho* del canadenc Mark Peranson.

Al maig passat, coincidint amb la seva estrena al cicle Radicals Lliure amb *Pulgasari*, el Centre d'Art Santa Mònica va oferir una exposició sobre la seva obra i, paral·lelament, es va projectar tota la seva filmografia a la Filmoteca de Catalunya. Darrerament ha estrenat la peça audiovisual *El Senyor ha fet en mi meravelles*, un encàrrec per a l'exposició *Correspondències* del CCCB.

ESPECTACLES CONVIDATS

VIDA DE LÁZARO (contrabandista d'idees fluorescentes)

Fundación Collado – Van Hoestenbergh

Sala Fabià Puigserver - platea 1

11 de maig a les 20:30h.

13 de maig a les 22:30h.

coproducció **Festival Temporada Alta - Festival de Tardor de Catalunya, Teatro Jofre de Ferrol i Fundación Collado - Van Hoestenbergh** amb la col·laboració del **Centro Párraga de Múrcia, l'Ajuntament de Pontós i l'Ajuntament de Sant Mori** amb el suport del **CoNCA - Consell Nacional de les Arts de la Generalitat de Catalunya**

creació i interpretació **Nicole Balm, Jordi Bover i Ladislav Sôukup**

idea original, dramaturgia i direcció **Ernesto Collado** / intervencions en parèntesi i efectes visuals **Jordi Bover** / espai escènic i il·luminació **CUBE.bz** / producció executiva **ETERI - Montse Prat i Meritxell Felip**

Buscant la identitat del seu avi, la *performer* holandesa Nicole Balm descobreix al Pirineu català un altre personatge: un neohipie de 80 anys que viu al bosc, els matins balla en pilotes i mor el 1961 crivellat a trets per la Guàrdia Civil mentre passa fluorescents de contraban. Nicole inicia llavors una investigació que la duu a conèixer la fascinant vida de Lázaro Rius Tubert, un nen superdotat, mecànic autodidacte, inventor del primer paraigua plegable, pioner de l'energia solar i del nudisme, coreògraf, col·laborador de la Resistència Francesa i gran humanista, que va influir en la vida i l'obra dels més importants investigadors científics de la primera meitat del segle XX. Ara, cinc anys més tard, aquesta inclassificable creadora el rescata de l'oblit amb l'ajut dalt de l'escenari d'un catedràtic multidisciplinari i un apicultor txec.

© Jordi Bover

informació i distribució:

Iva Horvat ivahorvat@gmail.com

<http://fundacioncolladovanhoestenbergh.wordpress.com>

Ernesto Collado. És actor i creador intermitent de l'escena contemporània barcelonina i actualment viu i treballa en un petit poble de l'Empordà on dirigeix amb la Societat Doctor Alonso el Centre de creació Cèl·lula i el Festival MAPA. Dels seus inicis cabareters i undergrounds, en conserva una voluntat indestructible de comunicar i una al·lèrgia vital als referents mediàtics. Les seves històries, que confonen sempre realitat i ficció, són delirants, imaginatives i d'efectes secundaris, i tenen com a constant el gust per la singularitat i un optimisme serè basat en la curiositat. Al 2004, amb la músic i *performer* belga Barbara Van Hoestenberghé, crea la Fundación Collado-Van Hoestenberghé, un col·lectiu que acull diversos projectes artístics, comuns o individuals, centrats en els espectacles de creació.

FLASHING BODIES ACTION SIX: THE CASTING

Pau Ros + Pablo Goikoetxea / Completely Naked

Espai Lliure

12 de maig a les 20:30h.

13 de maig a les 24:00h.

producció **Completely Naked**

participants **el públic**

idea i realització **Completely Naked** / posada en escena i fotografia **Pau Ros** i **Pablo Goikoetxea** / vídeo **Manu Balaguer** / producció **Tim Owen Jones**

Passa la prova de càsting Per a aquesta acció de *Flashing Bodies*, ara als Radicals Lliure, Completely Naked farà un càsting obert al públic per a una audició de personatges d'*El balcó*, l'obra més radical de **Jean Genet**. Farem la distribució de personatges i d'escenes entre el públic, i els participants podran performar una audició de càsting davant de la càmera fotogràfica. L'escena serà dirigida per assegurar-ne la qualitat. Persones diferents del públic audicionaran per al mateix personatge; com en un càsting real. Trobaràs més informació sobre la obra, els seus personatges i les seves escenes al nostre web.

Que és *Flashing Bodies*? En aquest projecte, els artistes de Completely Naked Pau Ros i Pablo Goikoetxea, juntament amb el productor Tim Owens Jones, reuneixen un equip de producció i els participants del públic per crear retaules vius temàtics amb l'estil únic de Completely Naked. Aquestes actuacions puntuals estan documentades en vídeo i en fotografies d'alta qualitat que es presenten a les galeries, a la plana web i en una sèrie de llibres col·leccionables. Les nostres accions poden succeir en espais específics, en festivals, teatres, o galeries d'art, i molt sovint volen explorar la identitat personal dins de la dinàmica de grups on la nuesa juga un paper important. Nosaltres creem el tema i hi convidem els participants, i amb l'equip creatiu proposem el disseny, la utilleria i el vestuari i deixem que les idees corrin lliures... *Flashing Bodies* són una sèrie d'accions inspirades per les persones que hi participen. Aquesta col·laboració única entre els participants voluntaris i l'equip d'artistes de Completely Naked fa de la llibertat d'expressió una aventura excitant. El resultat depèn de tu!

informació: **Pau Ros** pau@blueyonder.co.uk

http://www.completelynaked.co.uk/the_casting/

distribució: **Tim Owen** timowenjones@gmail.com

Completely Naked. Col·lectiu britànic creat pel fotògraf Pau Ros i la pintora i il·lustradora Claire Ward-Thornton al novembre del 1999. Actualment l'equip compta amb la col·laboració d'artistes autònoms com Pablo Goikjoetxea.

Completely Naked s'especialitza en muntatges d'arts visuals interactius en els quals el públic participa representant un rol establert. Explora representacions del cos humà i qüestiona les barreres socials sobre la identitat personal. El seu treball combina un interès per la cultura, la psicologia i el disseny, i incorpora la participació del públic amb mètodes excitants d'interactivitat i art. La seva obra ha girat per espais i festivals culturals d'Europa, inclosos el CCCB a Barcelona, el festival 'Desviaciones' de Madrid, el Motel Mozaique de Rotterdam i la National Review of Live Art de Glasgow. Prèviament han estat comissionats per Shooting Live Artists, LIFT Festival, New Work Network, Goethe Institut i el British Council.

Obres realitzades:

2009-2011 *Flashing Bodies* / 2005 *INTIMACY (human people)* / 2004 *Love One Day* / 2003 *Skin/Strip Online* / 2002 *RP><BL (Raw Perceptions Body Life)* / 2001 *Completely Naked Boy & Girl in 10 Different Formats - Launch Party. LIFT Club. Skin/Strip Barcelona* / 2000 *Skin/Strip London. KissBox.*

Pau Ros treballa com a fotògraf de teatre a Barcelona des del 1985 (amb Ros Ribas) i a Londres des de 1995, on col·labora amb teatres i companyies de prestigi. Amb Completely Naked, des del 1999 munta i realitza diverses instal·lacions artístiques que es presenten al Regne Unit, a l'Estat espanyol i en diversos països d'Europa. Actualment és director de l'empresa de comunicacions visuals 'Forgot To Shave', a Londres.

Pablo Goikoetxea es trasllada a Londres el 2002. El 2007 es gradua en Fotografia per Thames Valley University. També ha seguit diversos cursos de Photoshop i Pixel base per a manipulació al London College of Communication. El 2005 comença a fer de fotògraf d'esdeveniments corporatius. Treballa per a la Tate Britain/Modern, Low & Bonar, Londres Festival de Cinema Espanyol i Música Cybersonica, entre d'altres. Recentment ha començat a fer de retratista de l'Institut Francès de Londres.

més informació

<http://www.completelynaked.co.uk/archive.html>

MÁS TRISTE ES ROBAR (20 anys d'Accidents)

Accidents Polipoètics

Sala Fabià Puigserver – platea 2

12 de maig a les 22:30h.

15 de maig a les 20:30h.

Entrada gratuïta

(reserves limitades a abonats, programadors i Barcelona Poesia 11)

producció **Accidents Polipoètics**

amb

Rafael Metlikovez / Xavier Theros

direcció **Accidents Polipoètics** / fotografia **Consuelo Bautista**

Accidents Polipoètics volen celebrar els seus vint anys al damunt d'un escenari (1991-2011) amb un recital que recull antics i nous poemes en una selecció que inclou textos de tots els seus espectacles estrenats.

Un espectacle del

www.bcn.cat/cultura/barcelonapoesia

informació i distribució:

Escena.upart - Xavier González Boix

www.escenapart.cat / xaviergonzalez@escenapart.cat

Xavier Theros. Escriptor, poeta i antropòleg. És autor, entra d'altres, de *Diccionario Inconveniente* (2003), *Guía turística de Las Batidos* (2003) i *Viaje al archipiélago de Las Batidos* (2007); i de l'assaig *Burla, escarnio y otras diversiones* (2004), sobre l'humor a l'Edat Mitjana. Ha publicat al Diari de Barcelona, al rotatiu basc Deia i a El Periódico de Catalunya. Actualment és col·laborador del diari El País. Autor i intèrpret de dos espectacles en solitari (*La poesía con sangre entra* i *¡Qué bello es vivir... bien!*). Ha fet recitals de poesia per escenaris de Catalunya, Espanya i Itàlia. Va obtenir el premi Josep Maria Huertas Claveria 2010 pel llibre *La Sisena Flota a Barcelona*.

Rafael Metlikovez. Autor dels textos *De tant que t'estimo* i *El despertar de les passions*, en col·laboració amb Mariona Masgrau, estrenats al Teatre Malic i la Sala Beckett de Barcelona. Autor dels espectacles-conferència *Los planes nunca salen* i *Circonféncia*. Autor del text i coguionista del documental *Pelayo 36 o la lògica del antropos* (2003), dirigit per Facundo Beraudi. Autor del text per a l'espectacle de dansa de la companyia Sol Picó *Bésame el cactus* (2001). Col·labora a la secció d'esports del diari El País amb la columna 'En un periquete'. És hipertens, hiperclorhídric i vianant.

MUERTE Y REENCARNACIÓN EN UN COWBOY **Rodrigo García**

Sala Fabià Puigserver - escenari
13 i 14 de maig a les 20:30h.

coproducció **La Carnicería** (Madrid) i **Théâtre National de Bretagne** (Rennes)

intèrprets **Marina Hoisnard / Juan Loriente / Juan Navarro**

idea i direcció **Rodrigo García** / il·luminació **Carlos Marquerie**

cap tècnic **Roberto Cafaggini** / tècnic de so **Vincent Le Meur** / regidor general **Jean-Pierre Timouis** / producció en gira **Diego Lamas**

Premi Europa del Teatre 2009 en la categoria de Noves Realitats del Teatre.

Viatjava amb l'AVE i m'havia tret, com sempre, les sabates i les ulleres. Vaig veure per la finestra un cementiri a dos-cents per hora des de l'AVE i em vaig posar les ulleres per apreciar les tombes i, ves per on, es tractava d'una urbanització de xalets i em vaig endur una gran decepció.

Triem la cigarreta que ens porta el càncer. No totes les cigarretes porten el càncer, és aquesta cigarreta que encenc ara la que em porta el càncer. Sóc jo qui tria la cigarreta i l'instant d'encendre el meu final. Me'n vaig adonar dissabte passat, vaig dir: "*aquesta és la cigarreta que em matarà, la puc llençar ara mateix i seguir tal com estic...*". Però vaig decidir acabar-me-la. I disfrutar de començar a morir. N'hi ha que no s'acaben les cigarretes, no es cremen ni els llavis ni les puntes dels dits i procuren que el fum no se'ls fiqui als ulls. Llençen cigarretes a mig consumir a les clavegueres o en un toll a l'asfalt i continuen la seva vida...

© Christian Berthelot

informació i distribució:

Rodrigo García <http://rodrigogarcia.es>

Rodrigo García. Nascut a l'Argentina el 1964 però instal·lat a l'Estat espanyol des de molt jove, és també vídeoartista, *performer* i director d'escena. Creador atípic que conjuga als seus espectacles elements del passat i de la cultura popular d'avui, ha elaborat amb la seva companyia La Carnicería Teatro un llenguatge teatral sorprenent que reuneix les idees i les emocions que agiten la nova generació teatral. Des del 1986 viu i treballa entre Madrid i París. Com a autor teatral, en una primera etapa rep la influència de Samuel Beckett, Harold Pinter, Eduardo Pavolvsky, Fernando Arrabal i Tadeusz Kantor. Més endavant, l'escriptura de García se sotmet a l'influx de Heiner Müller, Thomas Bernhard, Louis-Ferdinand Céline i Peter Handke. I avui, tant els textos com els espais escènics creats per Rodrigo García s'emparenten amb l'obra d'artistes plàstics com Jenny Holzer, Bruce Nauman, Gary Hill, Bill Viola o Sol Lewitt.

Ha rebut premis pels textos *Reloj* i *Macbeth imágenes* i per la direcció d'*El dinero*, *Notas de cocina* i *El Pare*, de Heiner Müller.

Alguns dels seus treballs de creació i direcció més destacats són *Borges* (1999), *Haberos quedado en casa, capullos* i *After Sun* (2000), *De vegades em sento tan cansat que faig aquestes coses* i *Compré una pala en Ikea para cavar mi tumba* (2001), *La historia de Ronald el payaso de MacDonal's* (2002), *Creo que no me habéis entendido bien* (2002), *Agamennone* (2003), *La jardinería humana* (2004), *Borges + Goya* (2005) i *Accidens: matar para comer* (2006), *Arrojad mis cenizas sobre Mickey* (2006), *Aproximación a la idea de la desconfianza* (2006), *2186* (2007), *Cruda, vuelta y vuelta, al punto, chamuscada* (2007); *En algún momento de la vida deberías plantearte seriamente dejar de hacer el ridículo* (2007); *Versus* (2008); *Muerte y reencarnación en un cowboy* (2009); *Interzis Accesul Animlelor* (2010); *Esto es así y a mí no me jodáis* (2010) i *Gólgota Picnic* (2011).

LA CASA DE LA FUERZA

Angélica Liddell / Atra Bilis

Sala Fabià Puigserver

19 de febrer a les 20:30h.

coproducció **Teatro de la Laboral, Comunidad de Madrid, Iaquinandi s.l., Centro Párraga i Festival de Otoño de la Comunidad de Madrid** amb la col·laboració d'**Entrepiernas Producciones (Mèxic)**

intèrprets

Cynthia Aguirre / Júlia Benavente / Perla Bonilla / Getsemaní de San Marcos / Lola Jiménez / Angélica Liddell / María Sánchez / campió de Strongman d'Espanya Juan Carlos Heredia (substitut Santiago González) / ATS Marta Expósito / Paul de Nut violoncel / Orquesta Solís mariatxis

creació i direcció **Angélica Liddell /** vestuari **Josep Font i Angélica Liddell /** il·luminació **Carlos Marquerie /** so **Felix Magalhanes //** ajudant d'il·luminació **Felix Garma i Rafael Echéveretz /** regidora **Carmen Menager /** maquinistes **Ernesto Ruiz i Renald San Miguel /** assistent de producció **Mamen Adeva /** producció executiva **Gumersindo Puche //** agraïments **La Porta**

El 2 d'octubre del 2008, dia del meu aniversari, em trobava malament, estava fotuda pel pas del temps i ja era plenament conscient que havia perdut tot allò que estimava o havia estimat. Estava espantada, furiosa i trista. Pràcticament havia deixat de llegir i d'escriure. El mateix dia, el 2 d'octubre, em vaig apuntar a un gimnàs, el lloc de la força i de la resistència, buscant alguna mena de contradicció o de bàlsam. I allà va començar *La casa de la fuerza*. Vaig descobrir que l'extenuació física m'ajudava a suportar la derrota espiritual. M'esgotava. Eren exercicis de preparació per a la soledat. Eren exercicis de *nosentiments* per aniquilar l'excés de sentiments. Però lentament la soledat es va imposar violentament a la força, i a partir de llavors la baralla entre la soledat i la força va ser salvatge. De manera que em va permetre aprofundir en la fragilitat, la imperfecció, la debilitat i la vulnerabilitat. Les coses superficials (la força, el sexe, les ferides, tot allò públic) de seguida es va convertir en una manera de revelar les convulsions del que és espantosament profund. Les coses superficials indicaven les secretes.

informació i distribució: Sindo Puche sindop@hotmail.com

Angélica Liddell. És llicenciada en Psicologia i en Art dramàtic. La seva obra està formada per narrativa, poesia i accions, a més de textos teatrals, tretze dels quals ja han estat estrenats a Espanya, Brasil, Colòmbia, Bolívia, Portugal, França, Alemanya, Xile i la República Txeca. Dirigeix la companyia Atra Bilis Teatro des del 1993, amb la qual ha estrenat *La falsa suïcida* (2000), *El matrimonio Palavrakis* (2001), *Once upon a time in west Asphixia* (2002), *Hysteria Passio* (2003), *Y los peces salieron a combatir contra los hombres* (2003), *Y cómo no se pudo ser Blancanieves* (2005), *El año de Ricardo* (2005), *Boxeo para células y planetas* (2006), *Perro muerto en tintorería: los fuertes* (2007), *La desobediencia* (2008) y *Anfaegtelse* (2008), entre d'altres. Liddell ha guanyat nombrosos premis, com ara el Premio de Dramaturgia Innovadora Casa de América 2003 per *Nubila Wahlheim*; el Premi SGAE de Teatre 2004 per *Mi relación con la comida*; el Premio Ojo Crítico Segundo Milenio 2005 en reconeixement de la seva trajectòria; Premio Notodo del Público al Millor Espectacle 2007 per *Perro muerto en tintorería: los fuertes*; Accèssit al Premio Lope de Vega 2007 per *Belgrado*; y Premio Valle-Inclán 2008 per *El año de Ricardo*. Ha estat present al cicle Radicals Lliure en dues ocasions, amb *El año de Ricardo* i *Te haré invencible con mi derrota*. *La casa de la fuerza* es va estrenar el 2008 al Teatro de La Laboral de Gijón.

bibliografia

general del cicle Radicals Lliure

SÁNCHEZ, José Antonio: *Artes de la escena y de la acción en España 1978-2002*. Ediciones de la Universidad de Castilla-La Mancha.

SÁNCHEZ, José Antonio: *Dramaturgias de la imagen*. Ediciones de la Universidad de Castilla-La Mancha.

SÁNCHEZ, José Antonio: *Prácticas de lo real en la escena*. Visor Libros.

SAUMELL, Mercè: *Teatre contemporani*. Universitat Oberta de Catalunya.

L'escena del futur. Memòria de les arts escèniques als Països Catalans (1975-2005). Edicions El Cep i La Nansa.

COMPLETELY NAKED

<http://stagenudity.blogspot.com/2011/01/completely-naked-flashing-bodies.html?zx=948b9f2a60eb1f5d>

Le balcon, Piccolo Teatro di Milano 1975/76, dir. Giorgio Strehler

El balcó, Premi Adrià Gual. Teatre Lliure 1980. Muntatge de Lluís Pasqual i Fabià Puigserver

R+D links:

Radical Theatre: The Roots of Social Action

<http://apracticalpolicy.org/2007/09/30/radical-theatre-the-roots-of-social-action/>

A radical look at how theatre should work

<http://www.guardian.co.uk/stage/theatreblog/2008/sep/22/live.art.almanac>

Welfare State International & Radical Theatre

<http://www.londontheatreblog.co.uk/welfare-state-international-radical-theatre/>

Bertolt Brech Epic Theatre

<http://biomechanics.vtheatre.net/doc/epic.html>

The Radical in Performance: Between Brecht and Baudrillard

http://books.google.co.uk/books?id=1oY0hHFmfvoC&printsec=frontcover&dq=The+Radical+in+Performance:+Between+Brecht+and+Baudrillard&source=bl&ots=PaMjoEWT68&sig=e13uoa0ZuGJyIbTc-Ot5fIDXZgw&hl=en&ei=81hVTaW7GleDhQfJxJDYDA&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=2&ved=0CCcQ6AEwAQ#v=onepage&q&f=false

Exercises for Rebel Artists: Radical Performance Pedagogy

<http://www.amazon.com/Exercises-Rebel-Artists-Performance-Pedagogy/dp/041554923X%3FSubscriptionId%3DAKIAI2Y5XPFNYLDKGNEQ%26tag%3Dwwwradariscom-20%26linkCode%3Dxm2%26camp%3D2025%26creative%3D165953%26creativeASIN%3D041554923X>

Jean Genet's Balcony in Wikipedia

http://en.wikipedia.org/wiki/The_Balcony

Revista Artez

<http://www.artezblai.com/artezblai/2010073111495/el-balcon-jean-genet-angel-facio.html>